

Høringsuttalelse - Utredning om videoarkiv.

Utredningen virker grundig og gjennomtenkt. Intresang lesning.

Den diskuterer mange av videokunstens problemer ang visning, oppbevaring, formidling, tekniske problemer med forskjellige årganger av visnings/avspillings-utstyr, videokunstens ståsted mellom kunst og film, og som eksklusivt kunstobjekt kontra en film som fins i mange kopier/vises mange steder og i forskjellige kvaliteter på div internettsider.

Arbeidoppgaver til videoarkivet høres fornuftig ut. En blanding av dokumentasjon/oppbevaring/registrering/restaurering og formidling av nye og gamle verker. Legge forholdene til rette for forskning og historiarbeide ved hjelp av samlingen/databasen/kunnskapen som vil finnes ved arkivet.

Det er et problem, som utredningen påpeker, hvor skal man begynne registrerings og restaureringsarbeidet. Skal man ta eldre verker først og så jobbe seg fram i tid, eller begynne i nåtiden og jobbe seg bakover etterhvert som kompetansen og erfaringen kommer.

Jeg tror det kan være lurt som utredningen påpeker, å satse på nåtiden først.

På denne måten vil arkivet raskere kunne vises for sine "brukere". Det vil være lettere å få tilgang til kopier/orginaler, opplysninger og info om kunstnere/verker som er produsert i løpet av de siste årene. Formidlings-/nettverks og utvekslings-arbeidet vil også raskere komme i gang.

Når det gjelder to-delingen av arkivet, et referansearkiv og et distribusjonsarkiv, høres det også logisk og gjennomførbart ut. Utvelgelseskriteriene til de respektive arkiven er, som det blir opplyst i utredningen, et arbeid som må defineres senere i prosessen.

Hvor arkivet skal plasseres og tilknyttes hvilke institusjoner (Nasjonalplanet eller Filmens Hus) er også et spørsmål som diskuteres. Etter mitt syn bør det ligge i Oslo. Der vil det finne størsteparten av sine "brukere". Nærheten til museer, forskningsinstitusjoner, gallerier og allerede etablerte nettverk bør telle inn.

Det kan være lurt som det påpekes i utredningen at arkivet plasseres i en startfase i tilknytning til Filmens Hus. Der finns mye kompetanse allerede som kan utnyttes, og det vil kanskje også være med å fristille arkivet litt i forhold til kunstbegrepet. Når nasjonalmuseet får nye lokaler kan det hende at arkivet kan flytte dit, og i mellomtiden har det bygd seg opp en egen og sterk identitet. Men jeg har ingen kraftige meninger på dette området. Videokunst har, som utredningen påpeker, en tendens til å ramle mellom to stoler, billedkunst og film. Det kan forandres etterhvert som arkivet er med å bringe oppmerksomhet, diskusjon og dokumentasjon om feltet.

Om arkivet bør være en stiftelse kan jeg ikke uttale meg om siden jeg ikke har noen erfaringer med denne typen arbeid og organisasjoner.

Jeg har vel egentlig ingen innvendinger mot utredningen, jeg synes den er gjennomtenkt og tar opp mange av problemene rundt visning, bevaring, dokumentasjon og definering/syn på videokunst. Gleder meg til å se fortsettelsen.

Rune Helgesen
Oslo 20.06.07